

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/22-02/7
URBROJ: 354-02/4-22-10
Zagreb, 10. svibnja 2022.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice te Alice Brandt i Danijele Antolković, članica, u žalbenom postupku pokrenutom povodom žalbe žalitelja Starac d.o.o., Kaštel Kambelovac, OIB: 91822658581, kojeg zastupa opunomoćenica Petra Matić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Župić & Partneri d.o.o., Zagreb, OIB: 42524586447, u odnosu na Odluku o davanju koncesije i Rješenje o odbijanju ponude, u postupku davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda-za korištenje vodne snage rijeke Jadro, na k.č.br. 1839/1 u k.o. Klis, radi proizvodnje električne energije u maloj hidroelektrani snage do 5MV, broj objave: 2021/S 01K-0046592, davatelja koncesije Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb, OIB: 19370100881, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21), članka 188. Zakona o vodama (Narodne novine, broj 66/19 i 84/21), članka 96. stavka 1. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17 i 107/20) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16; dalje u tekstu; ZJN 2016) donosi

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Starac d.o.o., Kaštel Kambelovac kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja Starac d.o.o., Kaštel Kambelovac za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna kao neosnovan.
3. Odbija se zahtjev odabranog koncesionara 007 Miletić d.o.o., Solin za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kuna kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Davatelj koncesije Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja, Zagreb objavio je dana 24. prosinca 2021. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) obavijest o namjeri davanja koncesije za opće dobro ili usluge ispod EU praga, u postupku davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda - za korištenje vodne snage rijeke Jadro, na k.č.br. 1839/1 u k.o. Klis, radi proizvodnje električne energije u maloj hidroelektrani snage do 5MV, broj objave:

2021/S 01K-0046592. Kriterij odabira ponude je najviši ponuđeni iznos jednokratne naknade za koncesiju.

U predmetnom postupku davanja koncesije pristigle su tri ponude od kojih je davatelj koncesije dvije ponude ocijenio valjanima. Odlukom o davanju koncesije Klasa: UP/I-325-03/19-01/05, Urbroj: 517-09-1-22-19 od 3. ožujka 2022., objavljenom u EOJN RH 15. ožujka 2022. (dalje u tekstu: Odluka o davanju koncesije), davatelj koncesije je odabrao ponudu ponuditelja 007 MILETIĆ d.o.o., Solin (dalje u tekstu: odabrani koncesionar) budući da je navedeni ponuditelj ponudio najviši iznos jednokratne naknade za koncesiju.

Rješenjem Klasa: UP/I-325-03/19-01/05, Urbroj: 517-09-1-22-18 od 3. ožujka 2022., objavljenim u EOJN RH 15. ožujka 2022. (dalje u tekstu: Rješenje o odbijanju ponude) ponuda žalitelja Starac d.o.o., Kaštel Kambelovac je odbijena kao neuredna.

Na predmetnu Odluku o davanju koncesije i Rješenje o odbijanju ponude, žalbu je 25. ožujka 2022., putem pošte preporučenom pošiljkom, izjavio žalitelj Starac d.o.o., Kaštel Kambelovac. Postupajući po zaključku ovog žalbenog tijela Klasa: UP/II-034-02/22-02/7, Urbroj: 354-02/4-22-2 od 29. ožujka 2022., žalitelj je sukladno članku 405. ZJN 2016 dostavio dokaz da je primjerak žalbe, u roku za žalbu, dostavio davatelju koncesije.

Žalitelj u bitnome osporava pravilnost postupka pregleda i ocjene žaliteljeve ponude te s tim u vezi zakonitost Odluke o davanju koncesije i Rješenja o odbijanju žaliteljeve ponude. Žalbenim zahtjevom traži da ovo žalbeno tijelo poništi Odluku o davanju koncesije i Rješenje o odbijanju ponude te da naloži davatelju koncesije da ponovno provede postupak pregleda i ocjene ponuda, odnosno da naloži davatelju koncesije da donese Odluku o poništenju postupka javne nabave za davanje predmetne koncesije te provede novi postupak javne nabave za davanje koncesije. Žalitelj također traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 5.781,25 kuna.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu osporava osnovanost žalbenih navoda te predlaže odbiti žalbu žalitelja kao neosnovanu.

Odabrani koncesionar predlaže žalbu žalitelja odbaciti kao neurednu, a podredno odbiti žalbu kao neosnovanu. Ujedno potražuje i naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 625,00 kuna na ime odvjetničkih troškova za sastav odgovora na žalbu i očitovanja na odgovor na žalbu.

Prema odredbi članka 404. stavka 1. ZJN 2016, u žalbenom postupku Državna komisija postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. toga članka. Državna komisija prije upuštanja u odluku o glavnoj stvari utvrđuje postupovne pretpostavke za izjavljivanje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani žalitelja, a koje se odnose na nadležnost, dopuštenost, urednost, pravodobnost, postojanje pravnog interesa te činjenicu je li žalbu izjavila ovlaštena osoba.

Za provjeru postupovne pretpostavke urednosti žalbe mjerodavna je odredba članka 420. stavka 1. točke 10. ZJN 2016 kojom je propisano da žalba obvezno sadržava dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu. Također, člankom 421. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da ako

žalba ne sadržava dokaz iz članka 420. stavka 1. točke 10. ZJN 2016 ili naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu, žalba će se odbaciti kao neuredna bez pozivanja žalitelja na dopunu ili ispravak.

U konkretnom slučaju žalba žalitelja je sadržavala dokaz (Potvrdu Privredne banke d.d. Zagreb o izvršenom nalogu) o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka (pozivom na predmetni broj objave: 2021/S 01K-0046592) u propisanom iznosu od 5.000,00 kuna. Okolnost da je u navedenoj Potvrdi kao platitelj naknade navedena treća osoba (ATM VALVE SOLUTIONIS d.o.o., Ivanić-Grad), a ne žalitelj osobno, ne čini žalbu žalitelja neurednom kako to pogrešno smatra odabrani koncesionar. Naime, sukladno prethodno citiranoj odredbi članka 421. stavka 1. ZJN 2016, žalba se smatra urednom ukoliko žalba sadržava dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka i ukoliko je naknada za pokretanje žalbenog postupka plaćena u propisanom iznosu pri čemu nije odlučno da li je naknadu platio žalitelj osobno ili netko treći (u ime) i za račun žalitelja. Slijedom navedenog, prigovor odabranog ponuditelja o neurednosti žalbe se ocjenjuje neosnovanim.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o otvaranju ponuda, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Odluke o davanju koncesije, Rješenja o odbijanju žaliteljeve ponude kao neuredne, odabrane ponude, ponude žalitelja, te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba nije osnovana.

Žalitelj prije svega osporava pravilnost postupka pregleda i ocjene svoje ponude smatrajući da je davatelj koncesije potpuno pogrešno i neosnovano ocijenio da njegova ponuda ne ispunjava zahtjeve i uvjete iz dokumentacije za nadmetanje. U obrazloženju žalitelj navodi da davatelj koncesije netočno navodi da njegova ponuda nije uvezana u cjelinu na način da se onemoguću naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude, jer je ponuda bila dostavljena u takvom obliku da je predstavljala neraskidivu cjelinu, što je, smatra žalitelj, onemogućavalo naknadno umetanje stranica ili dijelova ponude, odnosno bilo kakve manipulacije istom, pa je davatelj koncesije nepravilno postupio kada je njegovu ponudu odbio kao neurednu. Međutim, ističe žalitelj, čak i da glede njegove ponude postoje formalni nedostaci u vezi s uvezivanjem ponude, smatra da je davatelj koncesije bio obvezan primijeniti institut pojašnjenja/upotpunjavanja iz članka 293. stavka 1. ZJN 2016 s obzirom da su navedeni nedostaci formalne prirode i u svakom slučaju otklonjivi, odnosno, da je sukladno članku 293. stavku 3. ZJN 2016 bio obvezan obrazložiti razloge neprimjene navedenog instituta pojašnjenja/upotpunjavanja ponude.

Davatelj koncesije u odgovoru na žalbu navodi da budući su, zbog načina na koji je žalitelj dostavio ponudu moguće manipulacije s ponudom, jer ista nije bila uvezana i označena na način koji bi onemogućio naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude, a takav propust nije formalne prirode odnosno isti se ne može otklanjati dopunom odnosno objašnjenjem ponude, jer bi se u tom slučaju narušilo načelo jednakog tretmana i transparentnosti, smatra da je ponudu društva STARAC d.o.o., Kaštel Kambelovac sukladno članku 34. Zakona o koncesijama trebalo odbiti kao neurednu.

Odabrani koncesionar u svojem očitovanju u bitnome navodi da je žaliteljeva ponuda nepravilna i neuredna, jer žalitelj nije ispoštovao jasnu i kogentnu pravnu

normu kojom je propisano da ponuda mora biti uvezana i numerirana kako bi se onemogućilo naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude. Suprotno navodima žalitelja, odabrani koncesionar smatra da je riječ o neotklonjivom nedostatku i da stoga nema mjesta primjeni odredbe članka 293. ZJN 2016 ni obrazlaganju zašto se ista ne primjenjuje, obzirom da se konkretna situacija ni na koji način ne može podvesti pod citiranu pravnu normu.

Postupajući u okviru žalbenog navoda, utvrđeno je da je točkom 12. alineja 5.-8. dokumentacije za nadmetanje, određeno: „Ponuda se izrađuje na način da čini cjelinu. Ako zbog opsega ili drugih objektivnih okolnosti ponuda ne može biti izrađena na način da čini cjelinu, onda se izrađuje u dva ili više dijelova. Ponuda mora biti uvezana u cjelinu na način da se onemogućiti naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude (npr. jamstvenikom – vrpcom čija su oba kraja na posljednjoj strani pričvršćena naljepnicom i otisnutim pečatom. Stranice ponude se označavaju brojem na način da je vidljiv redni broj stranice i ukupan broj stranica ponude. Ako je ponuda izrađena od više dijelova, stranice se označavaju na način da svaki slijedeći dio započinje rednim brojem koji se nastavlja na redni broj stranice kojim završava prethodni dio. Ako je ponuda izrađena u dva ili više dijelova, svaki dio se uvezuje na način da se onemogućiti naknadno vađenje ili umetanje listova, a Ponuditelj mora u sadržaju ponude navesti od koliko se dijelova ponuda sastoji. Dijelove ponude kao što su uzorci, katalogi, mediji za pohranjivanje podataka i sl. koji ne mogu biti uvezani Ponuditelj obilježava nazivom i navodi u sadržaju ponude kao dio ponude. Ispravci u ponudi moraju biti izrađeni na način da ispravljeni tekst ostane vidljiv (čitak) ili dokaziv (npr. nije dopustivo brisanje, premazivanje ili uklanjanje slova ili otisaka). Ispravci moraju uz navod datuma biti potvrđeni potpisom ponuditelja.“.

Nadalje, u točki 19. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda davatelj koncesije je kao razlog odbijanja ponude žalitelja naveo da ponuda žalitelja ne ispunjava zahtjeve i uvjete iz dokumentacije za nadmetanje, konkretno da ponuda nije uvezana u cjelinu na način da se onemogućiti naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude (npr. jamstvenikom - vrpcom čija su oba kraja na posljednjoj strani pričvršćena naljepnicom i otisnutim pečatom). Isto tako, da stranice ponude nisu označene brojem na način da je vidljiv redni broj stranice i ukupan broj stranica ponude, kao i da je ponuda izrađena od više dijelova, a stranice iste nisu označene na način da svaki slijedeći dio započinje rednim brojem koji se nastavlja na redni broj stranice kojim završava prethodni dio. Također je utvrđeno da je iznos ponude u ponudbenom listu napisan samo brojkom, a ne i slovima, slijedom čega je davatelj koncesije ocijenio da ponuda žalitelja nije u skladu s točkom 12. dokumentacije za nadmetanje, što je razlog za njezino odbijanje.

Uvidom u Rješenje Klasa: UP/I-325-03/19-01/05, Urbroj: 517-09-1-22-18 od 3. ožujka 2022., utvrđeno je da je istim ponuda žalitelja odbijena kao neuredna sukladno članku 34. stavku 4. Zakona o koncesijama. Razlozi odbijanja žaliteljeve ponude navedeni u tom rješenju korespondiraju razlozima navedenima u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda.

Uvidom u cjelokupnu dokumentaciju predmetnog postupka koju je davatelj koncesije dostavio ovom žalbenom tijelu utvrđeno je da je žalitelj dostavio svoju ponudu davatelju koncesije u roku određenom u obavijesti o namjeri davanja koncesije, u pisanom obliku u zatvorenoj omotnici, putem pošte preporučenom pošiljkom. Dostavljena ponuda se sastoji od sedam (7) dijelova i to: 1. ponudbenog lista, 2. izjave o nekažnjavanju, 3. izjave o prihvaćanju nacрта ugovora, 4. potvrde o poreznom dugu, 5. obrasca BON-2, 6. izvotka iz sudskog registra te 7. bjanko zadužnice. Također je utvrđeno da ponuda nije uvezana u cjelinu na način da se onemogućiti naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude; da stranice

ponude nisu označene brojem na način da je vidljiv redni broj stranice i ukupan broj stranica ponude, niti su stranice označene na način da svaki slijedeći dio započinje rednim brojem koji se nastavlja na redni broj stranice kojim završava prethodni dio.

Mjerodavnom odredbom članka 32. stavka 5. Zakona o koncesijama je propisano da se pri izradi ponude natjecatelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije za nadmetanje.

Odredbom članka 5. točka 23. Zakona o koncesijama je propisano da se neurednom ponudom smatra ponuda koja nije izrađena u skladu s dokumentacijom za nadmetanje.

Budući da je uvidom u ponudu žalitelja utvrđeno da je ista dostavljena u sedam (7) dijelova, koji nisu uvezani u cjelinu na način da se onemogućiti naknadno vađenje ili umetanje listova ili dijelova ponude; da stranice ponude nisu označene brojem na način da je vidljiv redni broj stranice i ukupan broj stranica ponude, niti su stranice označene na način da svaki slijedeći dio započinje rednim brojem koji se nastavlja na redni broj stranice kojim završava prethodni dio, pravilno je utvrđenje davatelja koncesije da ista nije izrađena u skladu s točkom 12. dokumentacije za nadmetanje i da je stoga ista neuredna u smislu članka 5. točke 23. Zakona o koncesijama.

Suprotno navodima žalitelja, u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni odredbe članka 293. stavka 1. ZJN 2016 ni obrazlaganju sukladno članku 293. stavku 3. ZJN 2016.

Naime, odredbom članka 34. stavka 5. Zakona o koncesijama je propisano da se u postupku pregleda i ocjene ponuda sve do donošenja odluke o davanju koncesije odnosno odluke o poništenju postupka davanja koncesije, davatelj koncesije može u primjerenom roku koji ne smije biti kraći od pet niti duži od deset dana zaključkom pozvati ponuditelje da pisano pojašne ili dopune urednu ponudu koju su predali u skladu s člankom 32. ovoga Zakona. Stavkom 6. istog članka je propisano da se pojašnjenje ili dopuna ponuda iz stavka 6. ovoga članka smije odnositi samo na nejasnoće, manje nedostatke ili pogreške koje su uklonjive dok je stavkom 7. propisano da pojašnjenje ili dopuna ponuda iz stavka 6. ovoga članka ne smije rezultirati izmjenom ponude ili dostavljenih dokumenata, nego samo dopunu ili pojašnjenje već dostavljenih dokumenata.

Prema tome, sukladno citiranim odredbama predmetno mjerodavnog Zakona o koncesijama (a ne odredbama članka 293. ZJN 2016), dopušteno je pojašnjavanje ili dopunjavanje urednih ponuda u smislu članka 32. Zakona o koncesijama. S obzirom na to da je prethodno utvrđeno da ponuda žalitelja nije uredna u smislu članka 32. Zakona o koncesijama, jer ista nije izrađena u skladu s točkom 12. dokumentacije za nadmetanje, u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni instituta pojašnjavanja i/ili upotpunjavanja ponude sukladno odredbama članka 34. Zakona o koncesijama, kao ni članka 293. ZJN 2016. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog tijela, u postupanju davatelja koncesije glede odbijanja ponude žalitelja kao neuredne nema nikakvih nepravilnosti, slijedom čega se žalbeni navod žalitelja ocjenjuje neosnovanim.

Žalitelj sljedećim žalbenim navodom ukazuje na propust davatelja koncesije glede objave Obavijesti o namjeri davanja koncesije u skladu s odredbom članka 10. stavak 3. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda. Žalitelj naime navodi da je navedenom odredbom propisano da se javni poziv objavljuje u EOJN RH, a dan nakon toga na internetskoj stranici davatelja koncesije. Budući da propust ispunjavanja zakonske obveze objave javnog poziva na internetskoj stranici davatelja koncesije, prema mišljenju žalitelja, predstavlja zapravo grubu povredu postupka davanja koncesije, jasno je da Odluku o davanju koncesije treba poništiti te ponovno provesti otvoreni postupak javne nabave za davanje koncesije uz objavu

obavijesti o namjeri davanja koncesije sukladno gore navedenoj odredbi Uredbe. S obzirom na to da davatelj koncesije nije objavio Obavijesti o namjeri davanja koncesije na svojoj internetskoj stranici, žalitelj smatra da takvo postupanje davatelja koncesije predstavlja grubu povredu postupka davanja koncesije koji je razlog za poništenje Odluke o davanju koncesije i provođenje novog otvorenog postupka javne nabave.

Davatelj koncesije, očitujući se na navedeni žalbeni navod u odgovoru na žalbu, u bitnome navodi da je objavom Obavijesti o namjeri davanja koncesije zajedno sa cjelokupnom dokumentacijom za nadmetanje u EOJN RH, sukladno članku 31. stavku 8. Zakona o koncesijama, svim zainteresiranim gospodarskim subjektima omogućeno podnošenje ponuda i sudjelovanje u postupku. Stoga smatra da nije učinio propust ispunjavanja zakonske obveze objave javnog poziva na internetskoj stranici davatelja koncesije, a što da je svojim rješenjem KLASA: UP/II-034-02/22-02/6, URBROJ: 354-02/4-22-3, od 29. ožujka 2022., potvrdila i Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave. Slijedom navedenoga, žalbeni navod smatra neosnovanim.

Odabrani koncesionar također smatra da je navedeni žalbeni navod neosnovan, u bitnome navodeći da u konkretnom slučaju nije došlo do grube povrede postupka davanja koncesije, kako to pogrešno tumači žalitelj, jer je odredba članka 31. stavka 8. Zakona o koncesijama koja propisuje mogućnost, a ne obavezu davatelja koncesije da uz objavu u EOJN RH, obavijest o namjeri davanja koncesije objavi i na svojoj mrežnoj stranici, po pravnoj snazi iznad odredbe članka 10. stavka 3. citirane Uredbe.

Ocjenjujući predmetni žalbeni navod utvrđeno je uvidom u EOJN RH, da je davatelj koncesije dana 24. prosinca 2021. objavio Obavijest o namjeri davanja koncesije za opće dobro ili usluge ispod EU praga, za gospodarsko korištenje voda - za korištenje vodne snage rijeke Jadro na k.č.br. 1839/1, u katastarskoj općini Klis, radi proizvodnje električne energije u maloj hidroelektrani snage do 5 MW, broj objave: 2021/S 01K-0046592, zajedno sa cjelokupnom dokumentacijom za nadmetanje te je kao krajnji rok za podnošenje ponuda određen dan 25. siječnja 2022.

Iz Zapisnika o otvaranju ponuda utvrđeno je da je otvaranje pristiglih ponuda održano 25. siječnja 2022. te da su u roku za predaju ponuda zaprimljene tri ponude: 1. STARAC d.o.o., Kralja Krešimira 1A, Kaštel Kambelovac (ovdje žalitelja), 2. 007 MILETIĆ d.o.o. Kralja Zvonimira 75, Solin te 3. PRIMULA COMPANY d.o.o., Kralja Zvonimira 75, Solin.

Člankom 10. stavkom 3. Uredbe o uvjetima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda (Narodne novine, broj 89/10, 46/12, 51/13 i 120/14; dalje u tekstu: Uredba o uvjetima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda) propisano je da se javni poziv za iskazivanje interesa za stjecanje koncesije za gospodarsko korištenje voda objavljuje u EOJN RH, a dan nakon toga na internetskoj stranici davatelja koncesije.

Člankom 188. Zakona o vodama propisano je da se na sva pitanja koja se odnose na koncesije, a koja nisu uređena tim Zakonom, primjenjuje zakon kojim se uređuju koncesije.

Člankom 31. stavkom 8. Zakona o koncesijama propisano je da se obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje u EOJN RH, a nakon toga, neizmijenjenog sadržaja, može biti objavljen na mrežnoj stranici davatelja koncesije.

Iz citiranih pravnih propisa, dakle, proizlazi da je člankom 10. stavkom 3. Uredbe o uvjetima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda propisano da se javni poziv za iskazivanje interesa za stjecanje koncesije za gospodarsko korištenje voda objavljuje u EOJN RH i dan nakon toga na internetskoj stranici davatelja koncesije, dok je člankom 31. stavkom 8. Zakona o koncesijama propisano da se obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje u EOJN RH, dok nakon toga davatelj koncesije može, ali i ne mora, objaviti obavijest na svojoj mrežnoj stranici.

S obzirom na činjenicu da je Uredba o uvjetima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda donesena 2010. godine te da je zadnji puta izmijenjena 2014. godine, dok je Zakon o koncesijama, na primjenu kojeg u postupcima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda upućuje članak 188. Zakona o vodama, donesen 2017. godine, dakle, nakon donošenja navedene Uredbe, te s obzirom na to da su na osnovu njihove pravne važnosti zakoni pravni propisi višeg ranga, dok je uredba u odnosu na zakon pravni propis nižeg ranga, primjenom općih načela o rješavanju sukoba propisa i to načela prema kojem pravni propis donesen kasnije ukida/mijenja pravni propis donesen ranije te primjenom načela da propis nižeg ranga ne može biti u sukobu s propisom višeg ranga, za zaključiti je da nema propusta u postupanju davatelja koncesije zbog neobjavlivanja obavijesti o namjeri davanja koncesije na svojim mrežnim stranicama sukladno članku 10. stavku 3. Uredbe o uvjetima davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda. Naime, takva obveza davatelja koncesije ukinuta je donošenjem Zakona o koncesijama koji u članku 31. stavku 8. propisuje obvezu objave obavijesti o davanju koncesije samo u EOJN RH, dok objava obavijesti na mrežnim stranicama davatelja koncesije od tada više nije obveza davatelja koncesije, već samo mogućnost.

Prema tome, nema propusta u postupanju davatelja koncesije u činjenici da nije objavio obavijest o namjeri davanja koncesije na svojim mrežnim stranicama, budući da je objavom Obavijesti o davanju koncesije zajedno sa cjelokupnom dokumentacijom za nadmetanje u EOJN RH sukladno članku 31. stavku 8. Zakona o koncesijama, svim zainteresiranim gospodarskim subjektima omogućeno podnošenje ponuda i sudjelovanje u predmetnom postupku davanja koncesije. Stoga je i ovaj žalbeni navod ocjenjen kao neosnovan.

Žalitelj zaključno ističe da je uzimajući u obzir rezultate natječaja i ponuđeni iznos fiksne naknade te varijabilni postotak, evidentno da će Republika Hrvatska davanjem koncesije odabranom ponuditelju prema Odluci o davanju koncesije uprihoditi minoran iznos u odnosu na ono što takav jedan projekt zaista vrijedi. U vezi s navedenim žalitelj upućuje na odredbu članka 20. stavka 11. Zakona o koncesijama navodeći da ista propisuje da se, u slučaju da se utvrdi da je procijenjena vrijednost koncesije za 20% veća od procijenjene vrijednosti koncesije prije početka postupka davanja koncesije, davatelj koncesije upućuje na poništenje postupka davanja koncesije i provođenje novog postupka davanja koncesije. Budući da se u konkretnom postupku davanja koncesije radi o hidroelektrani kojoj je osnovna namjena proizvodnja električne energije - struje tj. da se prvenstveno kroz proizvodnju struje ostvaruju prihodi i dobit te generira vrijednost koncesije, a da je cijena struje drastično porasla u posljednjih godinu dana kako je prikazano u priloženom grafu, žalitelj smatra da evidentno postoji osnova i obveza poništenja postupka davanja koncesije te provođenje novog postupka, jer je nužno provođenje pripremnih radnji navedenih u članku 14. stavku 3. Zakona o koncesijama, a posebice izrade nove studije opravdanosti davanja koncesije, odnosno nove analize davanja koncesije s obzirom da su prethodne izrađene na pokazateljima i vrijednostima koje nisu obuhvatile drastično povećanje cijene električne energije te koje u trenutku pokretanja postupka davanja koncesije više nisu bile relevantne u kontekstu današnjeg i budućeg shvaćanja tržišta i svijeta općenito. S tim u vezi žalitelj upućuje i na primjenu odredbe članka 38. stavka 1. Zakona o koncesijama te na članak 298. stavak 1. točku 2. Zakona o javnoj nabavi.

Davatelj koncesije u svojem očitovanju na navedeni žalbeni navod ističe da je procijenjena vrijednost koncesije, temeljem dostupnih podataka, određena u Analizi davanja koncesije koja se izrađuje prije početka postupka davanja koncesije i davatelj

koncesije nema zakonsku obvezu objavljivanja Analize davanja koncesije, a što je svojim rješenjem, Klasa: UP/II-034-02/21-02/18, Urbroj: 354-02/5-22-6, od 24. siječnja 2022. potvrdila i Državna komisija za kontrolu javne nabave. Nadalje ističe da je dokumentacijom za nadmetanje, koja je objavljena uz Obavijest o namjeri davanja koncesije, navedena i procijenjena vrijednost koncesije, koja je prije početka postupka davanja koncesije utvrđena sukladno članku 13. stavku 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda, obzirom da članak 20. stavak 10. Zakona o koncesijama pri određivanju procijenjene vrijednosti koncesija omogućuje i primjenu odredbi posebnog propisa. Davatelj koncesije nadalje navodi da je procijenjena vrijednost koncesije u ovom predmetu određena na istovjetan način koji se primjenjuje za sve koncesije za gospodarsko korištenje voda za korištenje vodne snage za proizvodnju električne energije, pri čemu davatelj koncesije konkretno ukazuje na postupak davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda - za korištenje vodne snage rijeke Bednje, radi proizvodnje električne energije u maloj hidroelektrani snage do 5 MW, u Kućanu Ludbreškom, broj objave: 2018/S 0IK-0023871. Dodatno davatelj koncesije navodi da procijenjena vrijednost koncesije, koja je jasno navedena u dokumentaciji za nadmetanje, nema utjecaja na odabir najpovoljnije ponude obzirom da je dokumentacijom za nadmetanje, kao kriterij odabira najpovoljnije ponude, određen najviši iznos ponuđene jednokratne naknade za koncesiju, koji ne može biti manji od minimalnog iznosa izračunate jednokratne naknade za koncesiju. Zaključno, davatelj koncesije ukazuje da na predmetnu dokumentaciju za nadmetanje nije zaprimljena žalba niti jednog gospodarskog subjekta, pa tako ni žalitelja, slijedom čega predlaže odbiti žalbeni navod kao neosnovan.

Odabrani koncesionar, očitujući se na navedeni žalbeni navod, u prvom redu ističe da je procijenjena vrijednost koncesije sadržana u dokumentaciji za nadmetanje, a na koju žalitelj nije uložio žalbu. U odnosu na navode o poskupljenju struje, odabrani koncesionar navodi da sam žalitelj u svojoj žalbi navodi da struja poskupljuje zadnjih godinu dana, pa ostaje nejasno zbog čega tu situaciju dovodi u korelaciju s odredbama članka 38. stavak 1. Zakona o koncesijama i članka 298. stavak 1. točka 2. Zakona o javnoj nabavi kada se one odnose na slučajeve u kojima relevantne okolnosti nisu bile poznate prije pokretanja postupka davanja koncesije. Zaključno, odabrani koncesionar navodi da je u konkretnom slučaju davatelj koncesije pri izradi studije opravdanosti odnosno analize davanja koncesije uzeo u obzir sve relevantne okolnosti kao i da je procijenjena vrijednost koncesije određena u skladu s člankom 13. stavkom 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda.

Ocjenjujući predmetni žalbeni navod, uvidom u dokumentaciju za nadmetanje utvrđeno je da je u točki 4. „Procijenjena vrijednost koncesije“ određeno: „Procijenjena vrijednost koncesije utvrđena je sukladno članku 13. stavku 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda (Narodne novine, broj 89/10, 46/12, 51/13 i 120/14). Procijenjena vrijednost koncesije iznosi 228.608,00 kuna. Procijenjena vrijednost koncesije je niža od vrijednosnog praga te se postupak davanja koncesije provodi sukladno odredbi članka 4. stavka 3. Zakona o koncesijama (Narodne novine, broj 69/17 i 107/20)“.

Nadalje, u točki 18. dokumentacije za nadmetanje je propisano da je kriterij za odabir ponude najviši ponuđeni iznos jednokratne naknade. Minimalni iznos jednokratne naknade ne može biti manji od dvostrukog iznosa godišnje naknade, utvrđene procjenom korištenja u prvoj godini trajanja koncesije i iznosi 14.288,00 kuna. Minimalni iznos jednokratne naknade određen je sukladno članku 6. stavku 1.

točke 1. alineje 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda.

Uvidom u ponudu odabranog koncesionara je utvrđeno da je odabrani koncesionar ponudio najviši iznos jednokratne naknade od 265.200,00 kuna te je temeljem kriterija za odabir ponude njegova ponuda odabrana za dodjelu predmetne koncesije.

U dokumentu "Analiza davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda za korištenje vodne snage rijeke Jadro radi proizvodnje električne energije u MHE" kojeg je naručitelj dostavio uz odgovor na žalbu, u točki 4.1. je navedeno: "Sukladno Zakonu o koncesijama te Uredbi o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda, koncesionar je dužan plaćati naknadu za koncesiju, koja se sastoji od godišnje i jednokratne naknade. Iznos jednokratne naknade određuje se prema odabranoj najpovoljnijoj ponudi u postupku davanja koncesije za korištenje vodne snage rijeke Jadro radi proizvodnje električne energije. Jednokratna naknada, sukladno članku 6. točke 7. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda, ne može biti manja od dvostrukog iznosa godišnje naknade za koncesiju utvrđene procjenom korištenja u prvoj godini trajanja koncesije. Godišnja naknada za koncesiju iznosi 1 % ostvarene prosječne cijene proizvedene električne energije na pragu elektrane u svakoj godini korištenja. U obračunu je korištena proizvodna cijena po kWh, prema 3. konačnom obračunu naknade za koncesiju za korištenje vodne snage radi proizvodnje električne energije u hidroelektranama u 2020. godini, koju je Ministarstvu gospodarstva i održivog razvoja dostavio HEP d.d."

Nadalje, u točki 4.1.1. navedene Analize je navedeno: "1. Prema idejnom rješenju mHE Jadro na dovodnom kanalu rijeke Jadro, za prvu godinu korištenja koncesije, procjenjuje se da će godišnja naknada za koncesiju iznositi oko 7.144,00 kn. Shodno navedenom, početni iznos jednokratne naknade iznosi 14.288 kn. Koncesionar je dužan platiti minimalnu jednokratnu naknadu koja ne smije biti manja od 14.288,00 kn. Za period od 30 godina, ukupni prihod od naknade za koncesiju iznosi: 14.288,00 kn (minimalna jednokratna naknada)+ 30 (godina) x 7.144,00 (godišnja naknada za koncesiju) = 228.608,00 kn."

Analizom dokaznog materijala dostavljenog uz žalbu utvrđeno je da je žalitelj uz žalbu dostavio tablicu naslova „Prosječna bazna cijena struje (€/MWh)“ s pripadajućim grafom i s izraženim vrijednostima struje na mjesečnoj bazi u razdoblju od siječnja 2021.-siječnja 2022., pri čemu je kao izvor podataka naznačen: CROPEX (<https://www.cropex.hr/hr/trgovanja/godisnja-i-mjesecna-izvjesca.html>).

Člankom 20. stavkom 1. Zakona o koncesijama je propisano da davatelj koncesije procjenjuje vrijednost koncesije kao ukupnu vrijednost predmeta koncesije, izraženu u kunama bez poreza na dodanu vrijednost, uključujući sve predvidive izmjene ugovora o koncesiji i maksimalnu vrijednost izmjena. Stavkom 4. istog članka je propisano da se procijenjena vrijednost koncesije izračunava na temelju podataka iz studije opravdanosti davanja koncesije, odnosno analize davanja koncesije.

Slijedom navedenog, u žalbenom postupku je analizom dokaznog materijala utvrđeno da procijenjena vrijednost koncesije u predmetnom postupku iznosi 228.608,00 kuna te ista odgovara ukupnoj vrijednosti koncesije koja se sukladno članku 13. stavku 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda određuje temeljem zbroja godišnje naknade za koncesiju za najduži rok na koji se daje koncesija i najnižeg iznosa jednokratne naknade za koncesiju. Nadalje je utvrđeno da je davatelj koncesije procijenjenu vrijednost koncesije izračunao na temelju podataka iz analize davanja koncesije sadržane u dokumentu "Analiza davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda za korištenje vodne snage rijeke Jadro radi proizvodnje električne energije u MHE".

Člankom 20. stavkom 11. Zakona o koncesijama je propisano da ako se tijekom postupka davanja koncesije u skladu s odredbama dijela prvog glave III. ovoga Zakona, a prije donošenja odluke o davanju koncesije, utvrdi da je procijenjena vrijednost koncesije za 20% veća od procijenjene vrijednosti koncesije prije početka tog postupka davanja koncesije, te ujedno jednaka ili veća od praga iz članka 4. ovoga Zakona, davatelj koncesije poništiti će postupak davanja koncesije u skladu s odredbama dijela prvog glave III. ovoga Zakona i provest će novi postupak davanja koncesije u skladu s odredbama dijela prvog glave IV. ovoga Zakona.

Člankom 38. stavkom 1. Zakona o koncesijama je propisano da će davatelj koncesije poništiti postupak davanja koncesije ako postanu poznate okolnosti koje bi, da su bile poznate prije pokretanja postupka davanja koncesije, dovele do neobjavlivanja obavijesti o namjeri davanja koncesije ili do sadržajno bitno drukčije dokumentacije za nadmetanje i/ili obavijesti o namjeri davanja koncesije.

Člankom 298. stavkom 1. točkom 2. ZJN 2016 propisani su identični razlozi za poništenje postupka javne nabave kao i u prethodno citiranom članku 38. stavku 1. Zakona o koncesijama.

Polazeći od činjenice da je davatelj koncesije u predmetnom postupku davanja koncesije za gospodarsko korištenje voda za korištenje vodne snage rijeke Jadro radi proizvodnje električne energije u MHE odredio procijenjenu vrijednost koncesije sukladno odredbama članka 20. stavka 1. i 4. Zakona o koncesijama te članka 13. stavka 2. Uredbe o uvjetima davanja koncesija za gospodarsko korištenje voda, te uzimajući u obzir da žalitelj u žalbenom postupku nije dokazao da su se u konkretnom slučaju ispunili uvjeti iz članka 20. stavka 11. Zakona o koncesijama za poništenje predmetnog postupka davanja koncesije budući da nije dokazao da je procijenjena vrijednost koncesije za 20% veća od procijenjene vrijednosti koncesije prije početka ovog postupka davanja koncesije, te ujedno jednaka ili veća od praga iz članka 4. ovoga Zakona, a koji prag sukladno Delegiranoj Uredbi Komisije (EU) 2019/1827 od 30. listopada 2019. o izmjeni Direktive 2014/23/EU Europskog parlamenta i vijeća u vezi s pragovima za koncesije iznosi 5.350.000 eura odnosno 39.762.270,00 kuna, niti je dokazao postojanje uvjeta iz članka 38. stavka 1. Zakona o koncesijama, žalbeni navod žalitelja je ocijenjen kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. tog Zakona, ovo tijelo nije utvrdilo osobito bitne povrede postupka javne nabave.

Slijedom svega navedenog, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.781,25 kuna i to 5.000,00 kuna na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te 781,25 kuna na ime odvjetničkog troška za sastavljanje žalbe.

Prema članku 431. stavku 2. ZJN 2016 Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavak 4. tog članka propisuje da u slučaju odustajanja od žalbe, odbijanja ili odbacivanja žalbe, žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka.

Budući da je žalba žalitelja neosnovana, žalitelju ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka, pa je stoga odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Odabrani koncesionar je tijekom ovog žalbenog postupka postavio zahtjev za

naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 625,00 kuna na ime odvjetničkih troškova za sastav odgovora na žalbu i očitovanja na naručiteljev odgovor na žalbu. Ovo žalbeno tijelo odbija zahtjev odabranog koncesionara s obzirom na to da njegovo očitovanje nije bilo nužno za odlučivanje o žalbi žalitelja. Naime, žalbeno tijelo postupa u granicama zahtjeva iz žalbe i po službenoj dužnosti u odnosu na bitne povrede ZJN 2016 te je isključivo u cilju osiguranja kontradiktornosti postupka dužno omogućiti svakoj stranci da se očituje o zahtjevima i navodima druge strane i predloži dokaze. Ovo državno tijelo je o žalbi žalitelja odlučilo na temelju dostavljenog dokaznog materijala dostavljenog od strane naručitelja i žalitelja, pri čemu dostavljeno očitovanje odabranog ponuditelja u konkretnom slučaju nije bilo od utjecaja na osnovanost žalbenih navoda. Dakle, troškovi odabranog koncesionara nisu bili nužni i opravdani, zbog čega se njegov zahtjev odbija, pa je odlučeno kao u točki 3. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjednice